

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

vedrørende indholdet af Danmarks radios virksomhed, som vi får lejlighed til at debattere her i tinget senere i denne måned.

Men jeg vil gerne, for at der ikke skal være nogen misforståelser, have sagt nogle enkelte ting.

For det første vil jeg sige til hr. Poulsgaard, der siger, at nu er der et flertal af liberalt indstillede i dette ting, at det glæder mig, men hvis hr. Poulsgaard tæller de ordførere op, der har været fremme i dag, har jeg nu ikke opfattet, at der er et flertal for det konservative folkepartis forslag.

Så vil jeg gerne sige til hr. Lembourn, der takkede mig, fordi jeg ville have monopolet ophævet, og sagde, at det var venstres og regeringens standpunkt, at det er tredje gang, folketinget diskuterer et sådant forslag fra konservativ side, og svaret har altid været det samme, så nogen overraskelse kan der sådan set ikke ligge i det. Men det kan ikke være rigtigt, at hr. Lembourn tager dette principielle synspunkt så meget til indtægt for sig selv, at man deraf skulle kunne udlede, at regeringen også var indforstået med, at man bare kunne vedtage en principiel beslutning om, at monopolet brydes, en folketingsbeslutning eller noget i den retning, hvorefter regeringen eller kulturministeren uden at kende hverken regler for finansiering eller noget som helst blot kan give enhver, som melder sig, en bevilling.

Jeg må her have lov at henvise til, for at der ingen misforståelser skal være, at mit principielle afsluttende svar var dette, at en beslutning om at tillade andre selskaber end Danmarks radio at drive radiospredningsvirksomhed, uanset hvilken finansieringsform der kunne blive tale om, ikke bør træffes, uden at det sker på grundlag af et meget dybtgående undersøgelsesarbejde. Og jeg vil gerne have lov stærkt at trække frem, hvad jeg nævnte i første omgang, at jeg ikke mener, at vi har økonomiske muligheder for så kostbare eksperimenter, som kunne blive følgen, hvis vi traf en sådan beslutning. Jeg mener, det hele er alt for uafklaret, der er alt for mange løse ting til, at vi kan følge det konservative forslag.

Så vil jeg, fordi det vedrører dette forslag og ikke programpolitikens indhold som helhed, have lov at sige, at der henvises til oplysninger om reklame fra andre lande, og

jeg nævnte en betænkning fra Sverige, der er fremkommet i 1973, om tv-reklame. Der har man beregnet — jeg kan blot give dette eksempel — at et forslag, hvorefter der i hver af Sveriges 2 tv-kanaler dagligt blev sendt 12 minutters reklame — 12 minutter daglig — ikke på søn- og helligdage, men de andre dage, ville medføre et indtægtstab for dagspressen på mellem 45 mill. og 60 mill. svenske kr. i prisniveauet 1970.

Og jeg vil godt føje én ting til: mon man alvorligt kan mene, at det er særlig vellykket at give store, eventuelt multinationale firmaer den ekstra reklamemulighed, som en fremvisning i tv ville være? Det vil ikke i hvert fald stemme med min opfattelse af rimelige overlevelsesvilkår i en vanskelig periode for mindre erhvervsvirksomheder, som slet ikke kan udnytte disse muligheder.

Må jeg så sige med hensyn til hr. K. Helveg Petersens forslag, at der blev harceleret lidt over, at jeg sagde, at jeg var enig med min forgænger. Jeg kunne også have sagt, at jeg var enig med en anden, nemlig med mit partis ordfører. Jeg kunne have sagt, at jeg var enig med det overvejende flertal i dette ting, nemlig med undtagelse af dem, der i juni måned 1973 stemte for hr. K. Helveg Petersens mindretalsforslag.

Jeg vil gerne med hensyn til Amdtsrådsforeningen have sagt, fordi man ligesom drog den slutning af, at jeg i denne måned skulle have et møde, at man intet havde foretaget sig, at dette er forkert. Der har været forhandlinger mellem embedsmændene, men man har ønsket en forhandling også med den minister, der er ansvarlig for området. Jeg kan da i øvrigt sige, at i et amt som Ribe amt ved jeg konkret at man har nedsat programudvalget og fået både en folkelig og en politisk repræsentation deri.

Men jeg sagde før, at jeg var villig til at tale med Amdtsrådsforeningen, og det er da helt oplagt, at Amdtsrådsforeningen også er bekendt med den debat, der føres her i dag, og hører de synspunkter, der kommer frem, og så må vi eventuelt vende tilbage til spørgsmålet om tidspunktet, men jeg må som minister, så længe loven gælder og jeg skal forhandle med en landsorganisation som Amdtsrådsforeningen, følge den vedtagne lov, medmindre man fra den anden parts side skulle have ønske om en udsættelse.